

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9608 van 18 april 2013
in de zaak A. 208.264/XIV-34.843**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefaan Meuwissen
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 235 bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 20 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 97.724 van 22 februari 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 25 maart 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op een administratief rechtscollege zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Een verzoeker is niet verplicht voor een beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen keuze van woonst bij zijn raadsman te doen, maar hij heeft wel die mogelijkheid. Wanneer hij de beschikking met bepaling van de rechtsdag niet heeft ontvangen, kan hij geen schending van het recht van verdediging inroepen, enkel omdat de kennisgeving van die beschikking niet aan zijn raadsman is gestuurd terwijl hij geen keuze van woonst bij die raadsman heeft gedaan. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

Artikel 39/75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet slechts de kennisgeving van de beschikking waarbij de rechtsdag wordt bepaald “aan de partijen”, doch niet aan hun raadsman. In het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Rechtsplegingsbesluit) wordt niet bepaald dat de kennisgeving van de rechtsdag ook aan de raadsman moet worden gedaan, wanneer de verzoeker daar geen keuze van woonst heeft gedaan. Artikel 16 van het Rechtsplegingsbesluit bepaalt slechts hetgeen in de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden vermeld doch bevat geen verplichting voor de griffie om de kennisgeving van de rechtsdag steeds aan de advocaat van de verzoeker te sturen, ook wanneer deze laatste geen keuze van woonst bij zijn raadsman heeft gedaan. De verzoeker haalt overigens geen enkel element aan waaruit kan blijken dat hij niet in de mogelijkheid was de kwestieuze kennisgeving van de rechtsdag in ontvangst te nemen, hetzij bij aanbidding door de postbode, hetzij achteraf bij Bpost. Het eerste middel is ook in die mate kennelijk ongegrond.

2. Artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. De kritiek van de verzoeker heeft enkel betrekking op de wijze van kennisgeving van de rechtsdag door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De door de verzoeker gemaakte vergelijking met de kennisgeving van rechterlijke uitspraken, voorzien in de artikelen 792, 1030 en 1067bis van het Gerechtelijk Wetboek, van voorzieningen in cassatie, voorzien in artikel 1092 van het Gerechtelijk Wetboek, of van verzoekschriften tot

intrekking van een cassatievoorziening, voorzien in artikel 1114 van het Gerechtelijk Wetboek, is derhalve niet dienstig. Artikel 747 van het Gerechtelijk Wetboek heeft betrekking op de kennisgeving van rechtsdag na een aanvraag om conclusietermijnen vast te stellen. Die vergelijking is niet dienstig voor de oplossing van het huidige geschil omdat de partijen in dat geval afzonderlijk of gezamenlijk een verzoek tot vaststelling van termijnen en het bepalen van een rechtsdag kunnen indienen of opmerkingen bij dergelijk verzoek kunnen laten gelden volgens een totaal andere procedure dan de inquisitoriale procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk en om die reden moet ook de voorgestelde prejudiciële vraag niet worden gesteld.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien april tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams